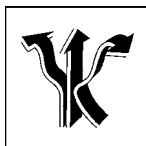

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

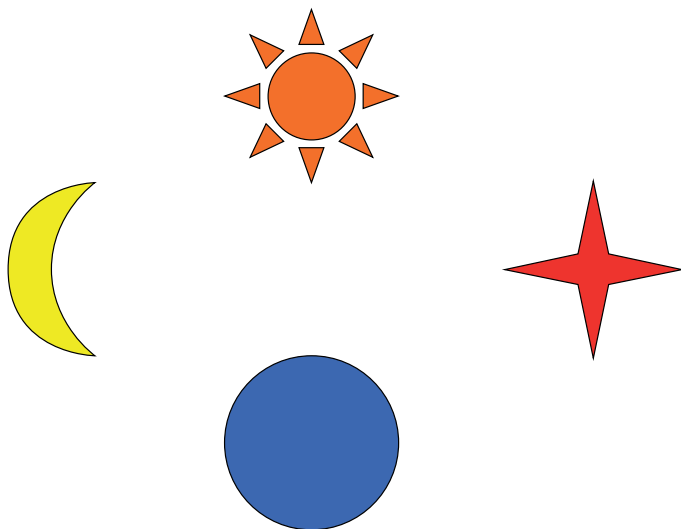
Українсько-Азербайджанський Інститут соціальних наук
і самоврядування ім. Г. А. Алієва

МАУП

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції
на базі кафедри українознавства*

Київ
ДП "Видавничий дім "Персонал"
2012

Редакційна колегія:

Бідзюра І. П. — директор УАІСНС, д-р політ. наук, проф.;
Шилов Ю. О. — зав. каф. українознавства, академік МКА, канд. іст. наук, проф.;
Соколовська К. М. — заст. зав. каф. українознавства, канд. іст. наук, доц., проф. МКА

Затверджено до друку Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 11 від 25.06.12)

Видання здійснене в рамках проекту “Наукові праці МАУП”

Актуальні проблеми українознавства: [звед. зб. матер. наук.-практ. Д-87 конф.]. — К.: МАУП, 2012. — 286 с.

Розкриваються історичні, теоретичні та методологічні аспекти українознавчої дисципліни не тільки як складової духовності українства, а й як феноменального явища світової цивілізації.

Проаналізовано роль і місце науки українознавства у розбудові демократичного суспільства суверенної європейської держави України.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів.

ББК 87я73

М. О. Левченко

Особливості потенціалу
виробничої одиниці та його
економічна оцінка 150

М. І. Терновський

Історичні аспекти становлення
і розвитку аудиту 156

О. І. Дікареєв

Брендинг українського
паливно-енергетичного
комплексу України 162

С. Я. Буняк

Історичне коріння міжбанківських
розрахунків в Україні 172

Н. Ю. Матяш

Проблеми та перспективи
розвитку підприємництва
в Україні 179

О. О. Снісаренко

Історичні аспекти становлення
фінансів місцевих органів влади 188

Олександр Неживий

Публічна латентність загрози:
як запобігти руйнуванню
української мови зсередини? 196

М. В. Патер

Історія закордонного
економічного аналізу та його
запровадження в Україні 200

М. В. Прудніков

Стан та тенденції розвитку
функцій управління
економічного аналізу 206

Владислав Горанін

Проблеми сучасності України
і перспективи формування
україноцентричної еліти 211

Аннета-Даніела Кузнєцова

Роль жінки й матері
в українській родині 213

Н. В. Отрох

Від витворів мистецтва
до друкарського штампу 218

С. Й. Татаринів

Вплив Бахмутського повітового
земства на розвиток
народної освіти 223

Хоанг Динь Чай, О. В. Волянец

Экономическая и энергетическая
дипломатия в Евразии 231

Юлія Савенко

Символика в современных
украинских молодежных
неформальных объединениях
и организациях 237

Л. О. Глушко

Особливості формування
національної свідомості
у процесі етнічної соціалізації
молоді 244

Олексій Захарченко

Етнопедагогічні традиції
українців у історичному
контексті 248

О. І. Дікареєв, Хоан Дін Чай,

Джан Ван Джун
Економічна дипломатія
приморських держав
та України 254

М. В. Сколуб

Адміністративно-судовий
устрій Бессарабської області
у 1812–1856 рр. 261

В. С. Рижиков

Теорія виховання як складова
формування духовності
відповідно до цільової моделі
професійної підготовки
майбутніх юристів 271

І. В. Калько

Стан сформованості гендерної
культури у студентської
молоді за особистісно-змістовним
критерієм 278

Відомості про авторів 282

ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ УКРАЇНИ І ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ УКРАЇНОЦЕНТРИЧНОЇ ЕЛІТИ

Актуальні проблеми українознавства, с. 211–212

Шкода, що через 20 років формальної незалежності ми змушені констатувати, що обраний курс — хибний. Його взагалі немає — країна змінювалася економічно, психологічно ж більшість населення ще й досі не усвідомила, що ми отримали і що з цим робити. Роки до незалежності — роки очікування і надій. І день цей, подіями своїми, підняв над нами клейноди волі. Однак країна, яка ще вчора була частиною великої Імперії з майже столітнім політичним і економічним досвідом, сьогодні, зменшившись у десятки разів, не маючи україноцентричної політичної стратегії, навіть не розробляла її, застосовуючи лише тактику латання дірок. До того ж політичне походження владної еліти не змінилося — зникла лише і так мертва ідеологія, і ослабла імперативність у контактах влади з народом. У 1993 р. населення України скоротилося на 184 тис. — вперше за 48 післявоєнних років. Очільники не лише не спрямовували увагу на формування наукового потенціалу і поколінь завтрашнього дня, а й зневажили те, що мали. Дитяча смертність з 1990 по 1993 р. зросла до 15 %. За даними МВС, у 2004–2007 рр. на смітниках,

під дверима соціальних закладів і в пологових будинках, одразу після народження, матері покинули 11571 немовля. Простий підрахунок свідчить, що дитину зачали, народили і покинули саме ті породіллі, яким у 1991 р., під час формування державницької політики незалежної України, було від 2-х до 14-ти років — саме ті діти, з яких влада і не думала формувати нову українську еліту, свідому своїх дій. Цих дітей не навчили цінностям життя, бо нікому було вчити — з 1989 по 2006 р. середня зарплатня науковця скоротилася у 13 разів з урахуванням інфляції та індексації, і з України виїхало 760 докторів наук, 944 кандидати наук. І це тільки за офіційною статистикою. За такої політики населення України, за даними останнього перепису, скоротилося на 5,8 млн осіб — 11 % населення України.

Причина сьогоднішньої стагнації — відсутність у країні сформованого прошарку еліти з україноцентричною свідомістю. На жаль формування свідомості покоління, яке сьогодні заступає на зміну, припало на 90-ті роки, коли влада виховання молоді поклала на свободу совісті і вибору, що й призвело до форму-

вання споживацьких цінностей. Сучасна молодь — найбільша печаль і надія держави. Один зі стратегічних кроків вирішення проблеми відсутності свідомої еліти — запровадження загальнодержавного молодіжного руху, який дозволить формувати україноцентричну свідомість з найменшого віку. Рух цей, на відміну від сучасних молодіжних організацій, повинен бути загальнообов'язковим і фінансуватися із державного бюджету — для уникнення стороннього впливу і маніпуляцій. СРСР, Третій Райх, Ізраїль — це для нас світовий історичний досвід формування національного центрризму.

Переймаймо досвід Піонерії і Комсомолу, Гітлерюгенду і сіоністських молодіжних рухів. Минуло 20 років після розпаду СРСР, а на площах і досі можна бачити червоні прапори, що свідчить про міцність впливу подібних ідеологій на свідомість. Для якісного впливу на формування україноцентричної свідомості потрібні ідеологічні державні програми. А щоб сформувати нову україноцентричну ідеологію, необхідна історична основа. Адже нам не 20 років, наша історія вимірюється тисячоліттями.

У вихованні бажаних якостей у нової, україноцентричної, еліти важливу роль відіграє заглиблення в історично сформовану психічну суть українця. Орієнтація задатків, притаманних психічному типу українця на

усвідомлення богорівності таких цінностей, як Отча Земля, власна Історія, Кров свого Народу, дасть можливість вийти на давно на жаль забутий рівень патріотизму. Незважаючи на зовнішню уніфікацію, це сприятиме поглибленню єдності внутрішнього світу молодої людини з основними цінностями народу. Розуміння цінності власного народу і себе, як його частки, дозволить зрозуміти цінність інших культур, тим самим, поставивши на чолі науки і духовності україноцентризм, позбавить патріотизм реакційності. Щоб не зникнути з мапи світу, нам потрібна україноцентрична еліта, що виросте на власній ідеології — і на це не треба шкодувати грошей і зусиль, залучаючи синтез знань і практики політиків і політологів, економістів і етнопсихологів, істориків і українознавців.

Ворог наступає не з Заходу і не зі Сходу. Він уже давно серед нас — це пошуки ворогів і друзів, провокацій і розпростертих обіймів, замість централізації власної персони у власних очах. Нам уже давно *час усвідомити свою самотність*. Більшість країн це усвідомили, а тому, як чагарі на узліссі, вони намагаються глушити будь-яку молоду парость. Нікому не потрібна ще одна країна із самодостатнім історичним минулим, бурхливою історією і народом, який усвідомлює цінність вище зазначеного. Нікому, окрім нас.